

"Cat Woman (deel 1)"

Cat Woman (deel 1)

Zij was een heel aantrekkelijke vrouw, hetgeen in belerende onderwijskringen uiterst zeldzaam wordt gevonden, want na een paar jaar stokstijf voor de klas lijken ze allemaal meer op een afgebroken pijp krijt met hun bleke koppen dan op een mens van vlees en bloed. En ze leek aanvankelijk heel verstandig, charmant ook, maatschappelijk goed aangepast in haar zwarte Chanel jurkje dat haar werkelijk flatterde, niets op aan te merken, behalve een enkele rijgdraad die er bij hing, maar dat maakte het allemaal nog spannender als ze haar jurkje uit trok en in die rijgdraad verstikt raakte, dan kreeg ik Bondage en SM beelden voor mijn geestesoog getoverd, maar ze was wèl spijkerhard, emotioneel, egocentrisch en immoreel.

Totaal gewetenloos. Daar liep het op stuk in 1967.

Ik was als onbevleete jongeman totaal niet tegen haar opgewassen. Ik bezong liever met haar hand in hand op powetiese wijze in de maneschijn de ontspruitende klamme loten van de jonge zilverwitte berk in het voorjaar, maar zij neukte liever de sterren van de hemel en de bloemen van het behang.

Ze leek op een kruising tussen Nefertiti en Audrey Hepburn.

Een lust voor het oog.

Een bevriende Amsterdamse galerie houder (Michael Podulke van Galerie Mokum) gaf haar de bij naam De Spijker, dat vond ik wel toepasselijk, maar in bed was ze voor mij bepaald geen spijker, want ik ben toevallig geen fakir. Liggen op een spijkerbed zag ik toen nog niet als aangenaam tijdverdrif voor het onderlijf.

Ze was bisexueel en gepassioneerd.

Hield van vrouwen met grote tieten. Wie niet.

Ik heb altijd bisexuele vrouwen aan getrokken. Soort zoekt soort.

Ze had tegelijkertijd naast mij een sexuele relatie met een vriendin in een woonboot ergens in een stinkende gracht en met een gehuwde student medicijnen, een geborneerd rijkeluiszoontje die behalve haar een ouwe Harley bereed en als corpbal het halve Leidseplein bij elkaar neukte. Een andere Leidseplein vriendin van mij, de hoog blonde Y. heeft hij in 1967 ook proberen te pakken, maar die bedankte voor de eer, daar ging ik toen regelmatig mee naar bed. De voortdurend loops eauteur Heere Heeresma heeft haar ook pogen te neuken maar ze vond hem met zijn vijfendertig jaar gewoon een ouwe lul. Ik had toen als niets en niemand ontziend geniaal kunstenaar een paar vriendinnen tegelijk, ook wel eens een relatie met een man er tussen door en vond dat wel spannend om regelmatig stevig doorgeneukt te worden. Ja, dat was toen heel modern in Amsterdam; ik kwam als mooie jongen echt wel aan mijn trekken hoewel ik toen geen cent te makken had. Mannen en vrouwen liepen mij achterna en snoven verhit mijn geur op. Ik had toen namelijk nog geen douche in huis als arme aankomen de kunstenaar.

Heeft U nog contact met ex-minnaressen?

Met K. die ik in Haarlem ontmoette in 1966 wel, verleden jaar bleef ze een paar dagen in ons huis hier in Frankrijk, maar met C. niet meer, die was woedend toen ze sept. 1968 hoorde dat ik in 1969 ging trouwen met I. die in verwachting was van onze oudste dochter, die in haar tienertijd trouwens alles heeft geneukt wat op twee poten rond liep, behalve een struisvogel. En de bisexuele M. met haar soepele lijf heeft nog wel eens een paar keer gebeld als ze kriebel aan d'r kut had maar die wordt dan door I. afdoende altijd goed afgepoetst. De vrouwtjes houden niet zo van concurrentie op het ondernavelse gebied. Ik heb haar al bijna twintig jaar niet meer gezien. K., medewerkster van de textiel afdeling van het Rijksmuseum te Amsterdam, ben ik sinds 1988 uit het oog verloren toen de verloving op het laatste moment toch weer eens niet door ging.

Kent U na al die jaren nog passie?

Natuurlijk. Ik ben niet voor niets een begenadigd, geniaal kunstenaar. De bekende en langzamerhand ook in het buitenland beroemde musicus J. B. spreekt over mijn attitude altijd als in gehouden passie en dat ziet hij goed, zoals hij alles goed ziet. Wat mij opvalt is dat mannen als ze een keer of twee met een vrouw naar bed zijn geweest dat ze er dan op uitgekeken zijn. Dat had ik met C. of met E. totaal niet. Ik behoor tot die zeldzame categorie mannen die verwonderd blijven over de fysiek van de vrouwtjes die mij persoonlijk treffen, alhoewel ik geen kuttenkijker pur sang ben.

Daar vind ik namelijk niets aan want als ik door elkaar gegooide lappen rood paars vlees wil zien ga ik wel naar de AH voor een onsje rosbief in plestik verpakt.

(wordt vervolgd)

© december 2012, fredvanderwal, BasicPublishing.nl